

INTRODUCCIÓ

Donat que els Pressupostos Participatius són espais d'interlocució entre la ciutadania i l'Administració, on pots aportar les teves opinions, necessitats, propostes i expectatives.

Estem creant un mecanisme a disposició de la ciutadania per que la participació augmenti

La importància d'aquest mecanisme, que, sense ser l'únic, incorpora la deliberació, la diversitat d'actors i la rendició de comptes als ciutadans com a elements bàsics per a una participació de qualitat. En un context en què proliferen noves experiències de participació, sovint lligades a les TIC i a la votació, s'ha considerat important revisar i recuperar la validesa dels processos participatius com a espais de millora de la qualitat democràtica, que promouen una visió col·lectiva i no individual de la millora de les polítiques públiques, a través d'un diàleg argumentat i constructiu. A banda de la generació d'intel·ligència col·lectiva, els processos participatius reflecteixen la complexitat i la pluralitat de la societat civil, i miren que les diferents visions trobin un encaix en la definició de les polítiques públiques.

Volem fixar-nos en una participació de caràcter polític; és a dir, en la participació que es genera a l'entorn del debat públic sobre assumptes d'interès col·lectiu. Una participació que, finalment, serveix per expressar les nostres opinions i influir en les decisions que s'adopten des de les instàncies governamentals.

Es tracta d'iniciatives que estan proliferant, que expressen l'existència d'una societat civil forta i que, per tant, no només les valorem molt positivament, sinó que considerem que caldria potenciar-les des de les institucions mateixes, ajudant-les a expressar-se i sent receptius a les seves veus.

Els espais participatius són òrgans amb vocació de permanència on l'Administració es reuneix periòdicament amb ciutadans o entitats de la societat civil per tal d'interactuar entorn d'una política sectorial.

El processos de participació, en canvi, defineixen experiències de participació puntuals i concretes, ja que no es tracta d'espais estables, sinó de dinàmiques que tenen un moment inicial i un moment final que, a més, coincideix amb la presa d'una decisió. Aquesta decisió concreta és una decisió de política pública; és a dir, l'aprovació d'un pla, un programa o un projecte d'actuació.

OBJECTIUS:

1. PENDRE DECISIONS MÉS INTEL·LIGENTS

Els problemes sobre els quals han d'intervenir les institucions públiques són cada vegada més polièdrics.

Incorporar la deliberació ciutadana és la manera de construir respostes complexes a problemes complexos. Prescindir d'aquesta deliberació ciutadana provoca moltes dificultats als governants, ja que s'aborden de manera simple assumptes complicats. La participació, per tant, no és una opció, sinó una necessitat dels governants.

2. IMPLEMENTACIÓ MÉS EFICIENT DE LES POLÍTIQUES PÚBLIQUES

Incorporar la deliberació ciutadana entre els actors socials i econòmics que expressen posicions legítimament diverses, fins i tot contradictòries, permet establir 12 Guies breus de participació una xarxa de relacions i construir les bases per a una confiança mútua que, malgrat les diferències, facilita la possibilitat de tirar endavant projectes col·lectius. Sense aquesta deliberació es donen els primers passos de manera molt ràpida, però, també de seguida, la implementació de la política es veu bloquejada pels enfrontaments i les posicions enrocades.

3. CONSTRUIR CIUTADANIA I SOCIETAT CIVIL

Amb relació a aquest punt, hem de començar destacant la importància que té per a la governabilitat de la nostra societat el fet de disposar d'una ciutadania sòlida. Sense aquesta ciutadania és impossible aconseguir els dos objectius anteriorment esmentats: decisions intel·ligents i implementacions eficients. Malauradament, les dinàmiques individualistes dels darrers temps no han anat en aquesta direcció, perquè han afavorit el perfil de client i han debilitat el de ciutadà. La participació pot contrarestar aquesta tendència, sobretot si es converteix en un espai de debat públic en què els individus prenen consciència de la seva dimensió col·lectiva i esdevenen, així, ciutadans, que afavoreixen la formació d'una societat civil consistent. La participació ciutadana, en definitiva, té una dimensió pedagògica que no hauríem d'oblidar.

En resum La participació ciutadana no és una opció, és una necessitat. Avui no ens queda altre remei que incorporar la deliberació pública, ja que necessitem prendre decisions intel·ligents, implementar-les adequadament i comptar amb una ciutadania que ens ajudi tant en un sentit com en un altre. Es tracta, en definitiva, d'una necessitat a la qual només podrem donar resposta millorant la relació entre la ciutadania i l'Administració. Una relació que, si és capaç de ser prou transparent, fluïda i constructiva, afavoreix tant la legitimitat de les decisions com l'eficiència de les actuacions. Una idea que, de fet, ja la recull com a mandat l'article 43.1 de l'Estat

d'autonomia de Catalunya: "Els poders públics han de promoure la participació social en l'elaboració, la prestació i l'avaluació de les polítiques públiques, i també la participació individual i associativa en els àmbits cívic, social, cultural, econòmic i polític, amb ple respecte als principis de pluralisme, lliure iniciativa i autonomia."

LES BASES:

Un procés participatiu-deliberatiu no és...

- "una reunió de moltes persones", ja que aquestes poden trobar-se sense deliberar ni orientar el debat cap a una decisió col·lectiva.
- "un taulell de reclamacions", ja que, malgrat que tothom delibera a partir de les seves posicions, la participació no implica formular demandes i/o queixes particulars, sinó debatre sobre polítiques públiques.
- "una forma de coproduir serveis", ja que estem parlant de decisions polítiques i no d'activitats de prestació de serveis.
- "una operació de màrqueting institucional" que ajuda a legitimar decisions ja adoptades, ja que la participació, tot i no ser vinculant i respectar l'autoritat dels representants polítics, ha de tenir una incidència real i efectiva en el procés de presa de decisions.
- "fer allò que demana la ciutadania", ja que la ciutadania és plural i demana coses diverses i contradictòries.

Un procés participatiu sí que és...

- una manera diferent de prendre decisions (no de deixar de prendre-les).
- Venim d'un model en què les decisions es prenen sobre la base de la doble legitimitat formal (pel fet d'haver guanyat un procés electoral) i tècnica (per raó d'arguments experts irrefutables). i
- anem cap a un altre en què les decisions necessiten veure's complementades per una tercera font: la legitimitat democràtica, que s'obté a través del debat públic i de la incorporació de múltiples mirades que faciliten un procés deliberatiu. El què dels processos 4 participatius 14 Guies breus de participació i Un procés participatiu és un reconeixement de les aportacions de la racionalitat deliberativa; és a dir, del disseny d'uns processos de presa de decisions que saben que, en la resolució d'assumptes complexos, la solidesa tecnocràtica és necessària, però insuficient. Amb altres

paraules, els criteris experts són tan importants com parcials, de manera que cal completar-los amb les veus que s'expressen des de diferents punts de vista. Sense voler atorgar raons, sinó, més aviat, facilitant l'intercanvi i l'enriquiment mutu.

En un procés participatiu, finalment... cal reconèixer que hi ha potencials i límits

- Els potencials tenen a veure, tal com hem explicat, amb una manera de prendre decisions que afavoreix tant la intel·ligència col·lectiva com la complicitat dels actors implicats.
- Els límits s'expliquen pel fet que es tracta d'una manera de prendre decisions, no de deixar de prendre-les en benefici de la ciutadania mateixa. Una ciutadania que, consegüentment, ha d'acceptar uns límits que poden ser dolorosos perquè les seves expectatives es poden veure limitades per:
 - la necessitat d'equilibrar-les amb les expectatives d'altres;
 - les restriccions (econòmiques, jurídiques, morals) que impliquen acceptar que no tot és possible;
 - les prioritats d'uns governants escollits precisament per defensar aquestes prioritats.

A aquests límits, s'hi afegeix el fet que la participació és una iniciativa que no sempre encaixa fàcilment amb les maneres de fer que tenim més incorporades i assolides. En aquest sentit, podem parlar d'algunes dificultats de fons de la participació:

- La limitada cultura participativa dels diferents agents: ciutadans, polítics i empleats públics.
- Una estructura burocràtica excessivament rígida per adaptar-se a les exigències de la participació.
- El risc de la seducció metodològica; és a dir, de confondre la participació amb un conjunt de tècniques i no entendre la seva autèntica naturalesa.
- La temptació de banalitzar la participació amb assumptes superficials, quan, de fet, la ciutadania es mobilitza per temes que són rellevants i els importen.
- Una percepció simplificada del poder segons la qual aquest és incompatible amb espais més amplis i articulats de participació ciutadana.

En resum

La participació ciutadana no és una manera d'aconseguir allò que vull, sinó allò que volem; no és un acte individual, sinó un espai col·lectiu per prendre les decisions que ens afecten a tots; no és un procés vinculant en el qual traslladem la decisió als interessants, sinó un procés consultiu-deliberatiu en què contribuïm a la decisió que prendran els governants:

El seu potencial deriva de complementar la racionalitat tecnocràtica amb la racionalitat deliberativa.

Els seus límits deriven de la necessitat de combinar les pròpies expectatives amb les dels altres ciutadans i les dels polítics triats per governar, per prendre decisions dotades d'autoritat.

FASES DEL PROCÉS DE PARTICIPACIÓ:

1. Explicar de què volem (i de què no volem) parlar.
2. Propiciar el diàleg i escoltar allò que s'expressa.
3. Respondre a qui hi ha participat i fer visible l'impacte del diàleg propiciat anteriorment.

■ EXPLICAR:

En definitiva, aquesta fase explicativa és crucial per fer visibles tant els potencials com els límits d'un procés deliberatiu. Els potencials es vinculen a allò que és objecte del debat, mentre que els límits es relacionen amb allò que, per les raons que sigui, en queda fora. Treballar els potencials obliga les administracions a dissenyar una estratègia comunicativa, mentre que mostrar els límits comporta un exercici de clarificació política: 27 Guia per dissenyar i executar processos participatius en l'àmbit municipal

- Estratègia comunicativa. No entrarem en detalls sobre com dissenyar i desplegar una estratègia comunicativa, però sí que volem destacar la importància d'esmerçar-hi temps i recursos. També la necessitat de pensar aquesta estratègia en funció del mapa d'actors definit anteriorment, tenint en compte que les formes d'arribar als participants han d'adaptar-se a les seves característiques i perfils.

- Clarificació política. Amb aquesta expressió ens referim al fet que els polítics han d'involucrar-se de manera activa en els inicis del procés participatiu, atès que són els responsable de definir -amb claredat i honestedat- els potencials i els límits de la deliberació. Els responsables polítics no poden remetre's a consideracions tècniques i inhibir-se d'un procés que només pot funcionar si s'hi comprometen i en prenen les regnes.

Una manera de concretar el paper que s'espera dels polítics és fer servir el concepte marc de referència. Els responsables polítics han de ser capaços, abans d'iniciar el moment deliberatiu, de delimitar un espai en què l'àrea interior incorpori allò que es vol discutir (el potencial) i les línies de frontera determinin allò que no es vol o no es pot discutir (els límits). Identificar aquest espai de referència és una tasca difícil i estrictament política. Pot canviar en el temps, però s'ha de definir amb precisió abans d'iniciar un procés de participació.

Adicionalment, en la definició d'aquest marc de referència cal considerar dos aspectes crucials:

– Que allò que es defineix com a sí discutible sigui prou significatiu i rellevant per als participants. Cal evitar plantejar debats que no interessin o els que tenen una àrea de debat reduïda en què, de fet, la decisió ja està presa.

– Que allò que es defineix com a no discutible (a partir de les línies que delimiten el marc de referència) estigui vinculat no només a aspectes tècnics (legalitat, pressupostos, etc.), sinó, sobretot, a les propostes polítiques que es troben en la democràcia representativa. El marc de referència ha de permetre, així, articular la democràcia representativa amb les experiències participatives. Expressant-ho amb claredat, es tracta d'assegurar que els processos participatius no serveixen per deixar de banda allò que, en el moment representatiu, van ser les promeses electorals. De nou, hem de remarcar la importància de la política (dels representats polítics) en l'inici d'aquests processos deliberatius.

La claredat és imprescindible i ens recorda la dimensió pedagògica d'un procés participatiu. En aquests processos, les institucions han de fer un enorme esforç comunicatiu per explicar de manera precisa i assequible els temes del debat que es proposa. Només fent aquesta tasca pedagògica es garanteix que la deliberació es desenvolupi en condicions d'igualtat i amb prou coneixement de causa. A més, la tasca comunicativa i pedagògica mateixa és generadora de ciutadania, perquè ajuda les persones a incorporar-se al debat en l'espai públic. Ajuda, doncs, a formar ciutadans que, a més, podran participar adequadament en un procés deliberatiu.

- La honestedat és una segona condició necessària. I no usem aquest terme amb connotacions morals, sinó fixant-nos en aspectes més pràctics. En un procés deliberatiu que vol culminar en una decisió pública, cal reconèixer (honestament) que no tot és discutible; és a dir, que cal explicar als participants que hi ha límits econòmics, jurídics i/o polítics que condicionen la decisió que finalment podrà adoptar-se. Explicar que no tot és possible i raonar els motius que ho justifiquen no comporta coartar la llibertat d'expressió, sinó fer un acte d'honestedat que contribueix a definir els contorns del debat i, sobretot, a no despertar expectatives (tot és possible) que finalment poden esdevenir frustracions (perquè realment no tot és possible). De nou, cal recordar la dimensió pedagògica d'un no, en contrast amb el perill d'educar amb un sí permanent.

■ ESCOLTAR:

La segona fase es refereix a allò que hem anomenat el moment deliberatiu i que constitueix la pedra angular de tot procés de participació ciutadana. És el moment en què, aplegant i intercanviant les diferents perspectives dels diversos participants, s'hauria de generar el resultat perseguit; és a dir, un enriquiment de la decisió adoptada i unes complicitats que en facilitessin la implementació. Aquest és el moment participatiu, aparentment, més obvi i, per tant, tendim a donar-lo per fet. És un moment complex que ha de satisfer determinades condicions, si volem generar tant una

deliberació de qualitat com un procés amb impactes efectius sobre el procés de presa de decisions. Tot seguit ens hi referirem, a través d'allò que hem anomenat les pautes de funcionament i de comportament, però abans volem destacar dues condicions prèvies, més intuïtives, però fonamentals, per poder propiciar un moment deliberatiu adequat:

- De les demandes al diàleg. En primer lloc, el moment deliberatiu s'ha de caracteritzar per propiciar un diàleg entre les parts, i no per recollir les demandes de cada part. No es tracta de vehicular demandes o queixes, cosa que es produeix en els taulells de reclamacions o en les fases d'al·legacions públiques obligatòries en molts projectes públics, sinó d'expressar una posició i escoltar la dels altres. Aquesta és una condició complicada i difícil d'aconseguir, atès que reclama unes actituds que no són gaire freqüents entre una ciutadania més habituada a demanar (fins i tot, a exigir) que a escoltar i a intercanviar arguments amb qui pensa diferent. Per afavorir un diàleg, a més, cal superar una perspectiva estrictament individual (demanda) i afavorir una mirada col·lectiva (debat públic). Aquesta és la segona condició a la qual volíem fer referència.

- De la perspectiva individual a la mirada col·lectiva. En segon lloc, com acabem d'anticipar, un procés deliberatiu ens exigeix una capacitat que els grecs clàssics definien com "la condició de ciutadania": els ciutadans han de partir dels seus interessos particulars, però han de ser capaços de debatre sobre els interessos col·lectius. En un procés deliberatiu són lícites les posicions particulars, però no les demandes individuals. És a dir, és lícit defensar una mirada interessada, però és imprescindible ubicar-la en un diàleg en què l'objectiu sigui col·lectiu. Els moments deliberatius no serveixen per discutir sobre el jo sinó sobre els nosaltres. De nou, aquesta és una condició complicada i difícil d'aconseguir, especialment quan les nostres societats han fet bandera de posicions individualistes. La participació reclama ciutadans, entenent com a ciutadà qui és capaç de preocupar-se i ocupar-se d'allò que és col·lectiu. Si, com sovint se suposa, només disposem de persones maximalistes de les seves preferències individuals, llavors, la participació, almenys tal com aquí l'estem definint, esdevé una quimera impossible d'assolir.

Ciutadans en diàleg. Ni més ni menys, aquesta és l'essència del moment deliberatiu, allò que hauríem d'aconseguir per tal de generar processos participatius de qualitat. Però com es fa? Com s'aconsegueix posar en marxa moments deliberatius de qualitat?

- La primera resposta a aquests interrogants, molt habitual durant les darreres dues dècades, ha estat bàsicament tècnica. És a dir, disposem d'un conjunt de metodologies participatives que podem aplicar seguint uns protocols estrictament pautats i que, per tant, ens porten inevitablement a pràctiques participatives de qualitat. Des d'aquest punt de vista, s'ha parlat de la seducció metodològica que ha viscut la participació ciutadana, convençuda que assoliria els seus objectius, a través del desenvolupament i el refinament d'instruments i metodologies participatives. Aquesta, però, ha estat una falsa resposta perquè ha estat incapaç de generar els resultats esperats. Així, la sofisticació metodològica creixent no ha anat acompanyada de

l'increment de la satisfacció que s'esperava amb les experiències participatives. No estem suggerint que les tècniques i les metodologies no siguin necessàries, fins i tot imprescindibles, per al desenvolupament dels processos participatius. Sí que estem afirmant, en canvi, que aquestes metodologies, per si mateixes, no són suficients. Fins i tot, poden arribar a ser contraproductes quan la seva aplicació mecànica ens porta a oblidar les condicions (de ciutadania i diàleg) que es troben en la base d'una deliberació de qualitat. En definitiva, necessitem tècniques i metodologies d'intervenció, però aquestes són mers instruments que no garanteixen cap resultat satisfactori. La participació, si se'n permet l'expressió, és més un art que una mecànica i, per tant, al costat de les eines necessitem dotar-nos d'inspiracions i coneixements més de fons. A això ens referim quan parlem, com farem tot seguit, de les pautes de funcionament i comportament que exigeix tot procés participatiu. Les tècniques són múltiples, diverses i prou conegudes; però només són eficaces quan s'apliquen en un context en què es compleixen aquestes pautes de funcionament i de comportament.

- Així doncs, la segona resposta sobre com es pot propiciar un moment deliberatiu de qualitat passaria per superar la visió estrictament mecànica i introduir unes pautes més genèriques, capaces de recollir l'essència d'allò que hem definit com a "ciutadans en diàleg". Per aconseguir-ho, qualsevol experiència participativa, d'una banda hauria, de satisfer certs requisits formals (pautes de funcionament) i, de l'altra, hauria de comptar amb cert tipus de participants (pautes de comportament).

- Per pautes de funcionament entenem el disseny d'una seqüència d'activitats destinada a afavorir les condicions adequades per facilitar una deliberació ciutadana. Aquesta seqüència pot ser molt diversa en la seva durada, en els recursos 30 Guies breus de participació esmerçats o en el tipus de mecanismes participatius utilitzats, però ha de ser coneguda, pactada, artesanal i executada amb cura.

- Les pautes de funcionament han de ser conegudes abans d'iniciar-se el procés participatiu. Tant els promotors del procés com els potencials participants han d'estar segurs sobre què passarà, quines són les regles del joc i que no es poden canviar a mitja partida. Sense aquest coneixement previ, plana el perill d'una modificació de les normes en benefici propi o, fins i tot, la simple sospita que això pugui passar. Aquest perill és letal per al funcionament del moment deliberatiu.

- Seguint amb l'argument del punt anterior, aquestes pautes no només han de ser conegudes, sinó que han d'haver estat pactades i/o acordades entre els promotors del procés participatiu i els potencials participants. Només si es compleix aquesta condició, els diversos actors faran seves les pautes i, el que és més important, acceptaran els resultats del procés.

- Sobre les característiques concretes d'aquesta seqüència d'activitats, ja hem dit que pot adoptar formes molt diferents i, per tant, només ens atrevim a suggerir que en cal un disseny artesanal. Amb aquesta expressió volem subratllar que no hi ha una fórmula, sinó que cada cas –en funció de variables com ara la complexitat del tema,

la intensitat del debat públic, el temps i els recursos disponibles o el tipus de perfil al qual ens estem adreçant- requereix unes pautes de funcionament específiques. Sempre les hem de dissenyar de nou, sempre hem d'abordar un procés participatiu com si fos únic i irrepetible.

– Finalment, també volem remarcar la cura i l'atenció amb la qual cal posar en marxa les pautes de funcionament. Som conscients que es tracta d'una advertència poc acadèmica, però la volem incorporar perquè qualsevol procés participatiu tracta amb persones, utilitza el seu temps lliure, les interpel·la sobre les seves expectatives o posa a prova els seus coneixements. En conseqüència, el disseny d'un procés participatiu pot no ser la cosa més complicada del món en termes tècnics, però treballa amb material sensible i, per tant, requereix un tracte delicat. En definitiva, cal ser molt curosos amb els materials, les convocatòries, els espais, el tracte que oferim, la puntualitat, etc.

¡ Per pautes de comportament entenem les actituds i les dinàmiques que han de caracteritzar les relacions entre els diversos participants i entre aquests i els promotors del procés participatiu. Sol afirmar-se que en un procés deliberatiu s'intercanvien arguments i s'estableixen relacions, però per aconseguir ambdues coses cal saber parlar i escoltar, garantint un intercanvi fluid d'opinions i respectant les posicions dels altres. Estem, de fet, davant de necessitat de conduir un autèntic diàleg.

– Com ja hem explicat anteriorment, en un diàleg, a diferència d'allò que succeeix en un monòleg, s'ha de poder parlar i s'ha de saber escoltar. Tant per parlar com per escoltar, el paper dels dinamitzadors i/o conductors del procés participatiu és molt rellevant; cal: assegurar els torns de paraula, aconseguir que parli qui té més dificultats per fer-ho, moderar el to de l'intercanvi d'opinions, refusar les intervencions poc respectuoses, vetllar perquè el debat segueixi un guió determinat o tancar-lo quan aquest ja no doni més de si.

– Entre les condicions que s'han de propiciar, els teòrics de la deliberació destaquen allò que nomenen l'economia moral del desacord. Aquest terme, estrany d'entrada, serveix per definir un intercanvi d'arguments en què s'assumeix el desacord, però, simultàniament, s'evita que aquest desacord inhibeixi el diàleg i la construcció col·lectiva. Sabem que som diferents, però també que estem junts i que hem de treballar plegats. Aquesta és segurament la gran força del moment deliberatiu; una força, però, que depèn de la capacitat de generar un clima d'intercanvi que no faci del desacord l'eix vertebrador. Aconseguir aquest clima no és senzill, de manera que és un dels principals reptes del dinamitzadors dels processos participatius.

■ RESPONDRE

Després d'haver-nos explicat i d'haver escoltat els participants, la tercera fase fa referència a la resposta que els promotors institucionals han de donar al procés participatiu. Si bé aquests promotors institucionals no poden comprometre's a donar

una resposta positiva a totes les demandes o propostes dels participants, sí que han de comprometre's -sense cap mena de matís- a donar una resposta. Aquesta resposta pot ser positiva o negativa, però hi ha de ser.

Com és fàcil d'anticipar, per tant, aquesta torna a ser una fase eminentment política (com la inicial) i, consegüentment, necessita la implicació i el compromís dels responsables polítics:

- Uns responsables polítics que, en primer lloc, han de rebre i recollir les conclusions del procés de participació.
- Uns polítics que, en segon lloc, han d'analitzar i valorar els continguts d'aquestes conclusions.
- I uns polítics que, en tercer lloc, han de respondre a aquestes conclusions, explicant com incidiran en la decisió que, tot i ser responsabilitat seva, havien sotmès a un procés de deliberació pública.

Cap de les tres funcions esmentades pot delegar-se, de manera que el protagonisme dels responsables polítics en aquesta darrera fase és inevitable i insubstituïble. Més concretament, els responsables polítics, en aquesta fase de resposta, han d'assolir tres objectius bàsics: (1) demostrar que han escoltat, (2) fer visible la incidència sobre la decisió i, finalment, (3) adoptar formalment la decisió que havia estat objecte de la deliberació.

- D'una banda, els responsables polítics han de demostrar que han escoltat i que han pres nota de tot allò que s'ha debatut durant els procés de participació. Han de demostrar, amb tota claredat, que no ha estat un exercici cosmètic, sinó que hi ha una voluntat inequívoca d'escoltar les aportacions dels diversos actors. Una forma senzilla i eficaç de satisfer aquest primer objectiu consisteix a elaborar i difondre un document de conclusions en què s'expliquin detalladament tant les característiques del procés participatiu com els seus resultats. Aquest document ha de ser difós i validat pels participants, ja que recull i ordena les seves aportacions.

- D'altra banda, els responsables polítics han de clarificar a quines aportacions donen una resposta positiva i a quines no. Es tracta de concretar quins aspectes del procés deliberatiu tenen un impacte real sobre la decisió pública. Fer visible aquest impacte és fonamental per dues raons:

- ¡ En primer lloc, és fonamental per satisfer la promesa inicial segons la qual s'escoltaria i es respondria a tot i a tothom, encara que fos negativament.

- ¡ En segon lloc, és fonamental per fer visible i entenedora la utilitat pràctica i concreta dels processos participatius; és una manera de mostrar en quins aspectes específics s'ha modificat i/o millorat la decisió final gràcies a les aportacions dels participants.

De nou, una manera senzilla i eficaç de satisfer aquest segon objectiu consisteix a elaborar i difondre un document d'impactes en què figurin les conclusions del procés amb la seva incorporació (o no) a la decisió final. Sovint, és útil treballar amb una taula de doble columna, de manera que la primera que inclogui les propostes-conclusions

del procés participatiu i la segona, les respostes-impactes corresponents. També és útil, quan la resposta és negativa, argumentar les raons per les quals la proposta no es troba recollida en la decisió final.

- Finalment, hem de recordar que un procés deliberatiu no eximeix els polítics de la responsabilitat de la presa de decisions. En aquest sentit, el document d'impactes es vincula en la decisió final que -en forma de pla d'actuació, peça legislativa o projecte per desenvolupar- requereix un exercici d'autoritat. Un procés deliberatiu que no acabi amb aquest inevitable exercici d'autoritat és un procés que no ha assolit el seu principal objectiu, que no és altre que incidir en la decisió pública.

Volem acabar aquest apartat tractant el com del procés deliberatiu amb dues idees que ens semblen especialment rellevants. La primera de caràcter més operatiu, la segona més substantiva:

- Un procés deliberatiu, tal com hem explicat, consta de tres fases: explicar-se, escoltar i respondre. No hi ha dubte que la fase d'escolta representa la pedra angular del procés; però també és important subratllar que, atesa l'experiència fins ara acumulada, la clau de l'èxit es troba en allò que fem abans (explicar-nos) i allò que fem després (respondre). Escoltar és clau, efectivament, però només pren sentit i utilitat quan abans hem delimitat adequadament els temes de debat i quan acabem concretant les conclusions i els impactes de tot plegat. Dit de manera més planera, no podem impulsar processos deliberatius en què es parla molt, però no se sap exactament ni de què s'està parlant ni quins són els resultats de tot plegat. El moment deliberatiu és crucial, però l'èxit depèn de com plantegem els moments pre i post.

- D'altra banda, cal recordar que estem parlant de processos de presa de decisions sobre polítiques públiques que desperten interessos legítimament contradictoris. Aquests processos, per tant, han de trobar un equilibri adequat entre deliberació i exercici d'autoritat. Ambdós ingredients, malgrat que puguin semblar contradictoris, són necessaris, i de la capacitat de sumar-los en depèn també l'èxit d'aquestes experiències.

Només amb autoritat ja no és possible prendre decisions col·lectives, però només amb participació ciutadana, tampoc. La política democràtica sempre ha comportat aquesta tensió entre l'exercici del poder (política) i el paper de la ciutadania (democràcia). No podem aspirar que una part de la tensió s'imposi a l'altra, atès que l'objectiu és l'equilibri.

TRES ACTORS CLAU:

- LA CIUTADANIA
ELS POLÍTICS
L'ADMINISTRACIÓ

En aquest tercer apartat, ja no ens centrem directament en el com d'un procés deliberatiu, sinó en el paper que hi juguen els principals protagonistes: la ciutadania, els polítics i l'Administració pública mateixa. Ja ens hem referit a aquests actors, però ara volem aplegar-los per donar una visió més completa de la relació que existeix entre l'èxit d'un procés participatiu i el paper que hi juguen els seus protagonistes. Només si aquests actors entenen què han de fer i què s'espera d'ells podrem obtenir uns resultats adequats. Tanmateix, com comentarem tot seguit, això no és senzill, ja que la participació demanda a aquests actors coses que no estan acostumats a fer.

■ ELS PARTICIPANTS: de clients a ciutadans

En primer lloc, no pot haver-hi un procés deliberatiu si els participants es comporten com a clients. La democràcia i, de manera especial, aquests processos participatius-deliberatius necessiten ciutadans.

El client és qui demanda i espera una oferta adaptada a les seves expectatives. El seu comportament és individual i unilateral, ja que, d'una banda, només expressa les seves demandes particulars i, de l'altra, les adreça a la institució que hi ha de donar resposta sense contrastar-les ni equilibrar-les amb les demandes d'altres. El client, en definitiva, no forma part de cap intercanvi d'arguments ni s'ocupa de decisions col·lectives, de manera que el seu rol és incompatible amb el d'un procés participatiu.

Quan un procés participatiu, com ha succeït en algunes ocasions, pensa en les persones com a clients, viola el seu principi deliberatiu i, a més, es converteix en una trampa de la qual després és difícil alliberar-se. Pensar que les institucions públiques poden actuar satisfent les demandes individuals de tots els ciutadans-clients és no entendre la lògica conflictiva de la política, no assumir que els recursos són escassos i, finalment, provocar la frustració de prometre allò que finalment no es podrà complir.

Un procés participatiu, en canvi, necessita ciutadans que siguin capaços tant d'intercanviar arguments amb els altres com de situar aquest diàleg en un àmbit d'interessos col·lectius. Això no és gens fàcil. El rol de ciutadà és exigent i,

malauradament, està poc desenvolupat en unes societats marcadament individualistes. Una manera de resumir les exigències de ciutadania és recordar la definició aristotèlica: "ciutadà és aquell que sap governar i ser governat".

- Saber governar, en primer lloc, implica ser capaç de discutir en termes col·lectius i, d'aquesta manera, definir no només allò que jo vull, sinó també allò que nosaltres volem per a la nostra comunitat. Ciutadà, per tant, és qui sap governar perquè sap participar en la presa de decisions col·lectiva, no perquè sap demanar allò que li interessa personalment.

- Saber ser governat, en segon lloc, implica que s'ha de saber acceptar i respectar el resultat final del procés de presa de decisions col·lectives en què s'ha participat, que no sempre coincideix amb el que respon millor a les expectatives particulars. És a dir, el ciutadà -ens recordava el savi grec- és sobirà i súbdit simultàniament; participa de la deliberació pública i, quan aquesta es produeix en les condicions òptimes, n'accepta els resultats -encara que no els comparteixi o només ho faci parcialment. Aquesta doble combinació de saber governar i saber ser governat és un autèntic repte en les societats actuals. Un repte que hem d'anar assolint progressivament, però sense el qual els processos deliberatius no acaben de funcionar. En tot cas, és important recordar el potencial pedagògic d'aquests processos, que són constructors de ciutadania. Participant i deliberant amb els altres aprenem a governar i entenem que hem de ser governats.

■ ELS POLÍTICS: d'observadors a líders

Les primeres experiències de participació ciutadana, la major part en l'àmbit municipal, van ser promogudes, com no podia ser d'altra manera, des de l'esfera política. Tanmateix, aquest primer impuls no sempre va comptar amb un compromís i una implicació sostinguda en el temps. Es proposava fomentar la participació, però aquesta quedava delimitada a uns àmbits tècnics en què s'aplicaven tècniques i metodologies. De vegades, amb l'argument de la despolitització, els responsables polítics preferien desentendre's d'aquests processos.

Avui, com hem apuntat anteriorment, considerem que la participació en la presa de decisions afecta essencialment l'activitat política i, per tant, és indispensable garantir el seu compromís i la seva implicació. Aquesta, tal com ho destacàvem en presentar les fases d'un procés deliberatiu, és crucial en els moments pre i post del procés:

- En el moment pre, els polítics han de donar el tret de sortida dels processos de participació, explicant tant els continguts com els límits d'allò que és objecte de debat. Han de demostrar, també, la seva implicació i el seu compromís en el procés, ja que es tracta d'un procés que finalment afecta directa- 36 Guies breus de participació ment la seva activitat principal, que no és altra que prendre decisions.

- En el moment post, els polítics han d'assumir el compromís de respondre a les conclusions del procés participatiu i prendre la decisió final, com també fer visible l'impacte del debat ciutadà sobre els continguts d'aquesta decisió.

Els responsables polítics, per tant, tenen un paper crucial en aquests processos participatius que, per expressar-ho amb altres termes, necessiten ser polititzats (no despolititzats) per tal de poder-se desplegar en les condicions que hem establert. Recordem, tal com afirmàvem, que les claus de l'èxit d'un procés participatiu es troben en el pre i el post; és a dir, en els moments polítics. És obvi que es necessiten coneixements tècnics per realitzar un procés participatiu i/o deliberatiu, però també -i això no sempre ha estat tan obvi- reclamen d'un lideratge polític que en garanteixi tant la claredat inicial com els resultats finals.

■ L'ADMINISTRACIÓ de la sectorialització a la transversalitat

Finalment, hem de destacar una idea molt bàsica i, simultàniament, molt difícil de portar a la pràctica. Ens referim al fet que, davant la participació cap enfora, les institucions també han de transformar-se cap endins. Quan una institució entra en diàleg amb els actors externs, les conclusions d'aquest debat difícilment s'expressen a partir de les segmentacions de l'organització administrativa i, per tant, es produeix un desencaixament. Així doncs, per donar resposta als resultats dels processos participatius, l'Administració també ha d'aprendre a generar espais interns d'encontre i diàleg.

Aquest és el repte; passar de la sectorialització a la transversalitat, aprendre a treballar en xarxa i de manera col·laborativa. No és ara el moment de desenvolupar aquests aspectes, però sí de recordar que l'èxit dels processos participatius-deliberatius depèn, també, de la introducció de profundes transformacions en el funcionament de l'Administració pública.

EN RESUM

En aquest apartat, hem repassat com de la participació i hem apuntat algunes recomanacions pràctiques. En aquest sentit, volem acabar recordant dues idees bàsiques:

- En primer lloc, per desplegar un procés participatiu de qualitat hem de fixar-nos tant en aspectes tècnics i polítics com també en els rols que juguen els diferents actors. Els mètodes són rellevants, però la participació ciutadana és un assumpte de persones i de cultura, de maneres d'entendre els processos de presa de decisions. Hem de canviar actituds i no només introduir noves tècniques.
- En segon lloc, cal recordar que aquests processos troben moltes dificultats per desplegar-se amb totes les condicions de qualitat que hem assenyalat. A més, moltes d'aquestes dificultats són intangibles i complicades d'abordar, com, per exemple, la necessitat de disposar de ciutadans en una època de clients. La participació, en definitiva, hem d'entendre-la com un camí, com un aprenentatge que requereix perseverar en una aposta que pot oferir alguns resultats immediats, però que, sobretot, és una aposta de futur.

Destacar la importància de l'avaluació i a proposar uns quadres orientatius que formulen un conjunt de preguntes avaluadores vinculades a l'enfocament deliberatiu de les pàgines anteriors.

Així, en primer lloc, volem destacar la importància de l'avaluació i fer-ho, de manera específica, en l'àmbit dels processos de participació ciutadana:

- D'una banda, l'avaluació ens permet identificar i mostrar els resultats dels processos participatius. Aconseguir-ho és molt rellevant, especialment en un àmbit com el de la participació ciutadana, sobre els resultats efectius dels quals proliferen els dubtes. Només si som capaços d'explicar i mostrar la utilitat de la participació, aquesta podrà reeixir en el futur.
- D'altra banda, l'avaluació ens permet aprendre d'allò que ha sortit bé i d'allò que ha sortit malament. Només preguntant-nos sobre què hem fet i sobre com ho hem fet podem generar processos de millora i aprenentatge. De nou, en un àmbit com la participació ciutadana, en què encara disposem de poca experiència i escasses certeses, aquest potencial d'aprenentatge de l'avaluació és molt valuós.

Per aconseguir tenir èxit en un procés avaluador, cal encertar en les preguntes que ens formulem i en la manera de respondre-les. En aquest sentit, la Guia per avaluar processos participatius (Generalitat de Catalunya, 2012) és on es pot consultar tota una bateria de preguntes i d'indicadors adreçats a valorar els diferents elements que ha d'incorporar un procés participatiu de qualitat

DECÀLEG PER REALITZAR PROCESSOS PARTICIPATIUS DE QUALITAT

Deu punts que, a més de servir-nos de resum, poden ajudar-nos a identificar de manera senzilla les deu idees bàsiques que hem de tenir presents quan plantegem i desenvolupem processos participatius:

1. Saber què estem fent: a la cruïlla entre la democràcia representativa i la democràcia deliberativa Un procés participatiu és un moment en què la ciutadania delibera amb l'objectiu d'incidir i millorar les decisions que han de prendre els seus representants.

2. Saber per què ho estem fent: per millorar les polítiques públiques i per afavorir la construcció de ciutadania L'objectiu d'un procés participatiu no es troba en ell mateix, sinó en les conseqüències que provoca tant sobre la decisió pública (millorant-la, enriquint-la) com sobre els participants mateixos (implicant-los, comprometent-los amb allò públic).

3. Els moments de la participació: la definició de l'agenda i la presa de decisions Els processos participatius poden adreçar-se a identificar les prioritats de l'agenda pública o les decisions que s'han de prendre sobre les diferents polítiques públiques. Es tracta de moments diferents, de manera que cal definir amb claredat allò que s'espera en cada cas.

4. Sobre els participants: diversitat i inclusivitat En un procés participatiu, de caràcter deliberatiu, allò important no és la representativitat dels participants, sinó la seva diversitat i inclusivitat; és a dir, deixem els problemes de la representació per als representants i ens centrem a aconseguir que tothom que tingui alguna aportació per fer pugui fer-la.

5. Proactivitat a l'hora d'aconseguir arribar als participants Un procés participatiu de qualitat no pot limitar-se a fer una crida genèrica a la participació, sinó que ha de desplegar estratègies explícites per aconseguir-ho. És en aquest sentit que ens hem referit a eines com: els mapes d'actors, les estratègies comunicatives, la diversitat d'espais participatius o la utilització per capacitar els participants.

6. Les tres fases d'un procés participatiu de qualitat: explicar-se, escoltar i respondre Un procés participatiu ha de propiciar un diàleg constructiu entre els

diversos actors i, per tal d'aconseguir-ho, necessitem: explicar adequadament sobre què volem establir el diàleg (fase informativa), articular mecanismes que facilitin l'expressió dels participants (fase d'escolta) i mostrar fins a quin punt aquesta participació ha incidit en la decisió finalment adoptada (fase de resposta).

7. Explicar-se implica fer explícit de què volem parlem i de què no volem parlar. Un procés participatiu de qualitat no és el que permet a tothom expressar-se sense límits, sinó el que delimita un espai de debat. Una afirmació que no només es deriva del reconeixement de les limitacions a l'hora de desplegar les polítiques públiques, sinó també de la voluntat pedagògica d'uns processos que ensenyen que no tot és possible i que cal equilibrar les preferències dels uns amb les dels altres.

8. Escoltar implica dissenyar pautes de funcionament i garantir pautes de comportament. No hi ha una única manera d'organitzar i estructurar un procés deliberatiu, però sempre hem de disposar d'unes regles clares i conegudes (que permetin als participants conèixer les característiques i les oportunitats del procés) i d'una dinamització que garanteixi un diàleg dut a terme des del respecte i la voluntat de construir conjuntament.

9. Respondre implica demostrar que s'escolta i que això genera impactes. En la fase de respondre es tracta de demostrar als participants que se'ls ha escoltat i que, almenys en alguns aspectes, les seves aportacions han estat recollides. Escoltar té a veure amb el respecte envers a la ciutadania, mentre que la demostració que es recullen i s'incorporen les aportacions que escaiguin serveix per assegurar-se que aquests processos tenen repercussions concretes sobre les polítiques públiques.

10. Tot plegat depèn de tres actors clau: la ciutadania, els polítics i l'Administració. La dificultat principal d'aquests processos participatius és cultural; és a dir, radica en les formes habituals de comportar-se dels polítics (acostumats a no compartir decisions), dels ciutadans (acostumats a expressar les seves demandes particulars) i de l'Administració (acostumada a protegir-se darrera les seves certeses tècniques). Impulsar processos de participació implica modificar aquests rols: aconseguir que els polítics els liderin sense temors, que els ciutadans hi participin com a tals i no com a clients, i que l'Administració vagi de les lògiques sectorials a les transversals.

DOCUMENTACIÓ:

Guies breus de participació ciutadana, 8 Guia per dissenyar i executar processos participatius en l'àmbit municipal Barcelona, febrer de 2017 Autor: Joaquim Brugué Torruella

CALENDARI:

	CALENDARI		
FASE 1	- DISSENY DELS APLICATIUS - QUÈ VOLEM? - COM HO VOLEM?	REUNIONS DE TREBALL AMB ELS TÈCNICS INFORMÀTICS I L'EQUIP DE LA REGIDORIA (Personal tècnic, membres d'entitats, Consell de Poble...)	aproximadament 2 mesos
FASE 2	PERIODE DE TEST	INTERCANVI D'EXPERIÈNCIES GRUP EXPERIMENTAL/ ADMINISTRACIÓ / TÈCNICS INFORMÀTICS	Màxim de 2 mesos
FASE 3	PRESENTACIÓ EN PÚBLIC	- PRESENTACIÓ DELS APLICATIUS - CAMPANYA PUBLICITÀRIA	DATA FIXADA EL 24-09-2020. COINCIDENT AMB LA FESTA MAJOR LOCAL
FASE 4	- TALLERS - PRESENCIA EN FIRES I CONVENCIONS LOCALS - SUPORT ALS AUSUARIS	TROBADES AMB ELS AGENTS INTERESSATS, ELS TÈCNICS I ELS REGIDORS PER A L'APROFITAMENT ÒPTIM DE LES POSSIBILITATS QUE ENS OFEREIXEN ELS APLICATIUS	TOT SEGUIT
FASE 5	- SEGUIMENT DE L' EXPERIÈNCIA D'USUARI - INCORPORACIÓ DE MILLORES	- INFORMES A L'EQUIP TÈCNIC - RECULL DE MILLORES O ERRORS	TOT SEGUIT
FASE 6	VALORACIONS	REUNIONS DE TREBALL AGENTS IMPLICATS	- MENSUAL - TRIMESTRAL - ANUAL

PRESSUPOST:

1. La App Municipal. Com a EINA de Participació Ciutadana.	- Apartat de VOTACIÓ ONLINE, ENQUESTES, INFORMACIÓ CIUTADANA. - PANELL D' ADMINISTRACIÓ	7.381,00 €
2. Aplicatiu per a garantir la seguretat de les votacions online.	- NORMA ISO 9126-1 - CERTIFICAT SEGURETAT SSL - ENCRIPACIÓ SHA256 - HOSTING	2.359,50 €
3. Lloc web per a l'ÀREA de PARTICIPACIÓ CIUTADANA	- RESPONSIVE WEB PAGE - EXTENSIONS DE SEGURETAT - INSTAL·LACIÓ CMS - SERVIDOR WEB	1.433,85 €
4. PANTALLES TÀCTILS DE VOTACIÓ TELEMÀTICA	- TAULETES TÀCTILS 10.1" ANDROID - SUPORT ANTI VANDÀLIC - PROGRAMARI DE CONTROL - SERVEIS INFORMÀTICS	3.600,66 €
TOTAL SUMA (IVA INCLÒS):		14.775,01 €

PRESSUPOST

Número: P20043

Data: 31/03/2020
Venciment: 01/04/2020

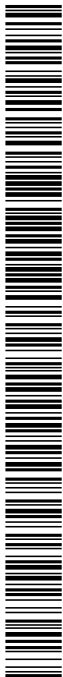
Client
AJUNTAMENT DE SANTA COLOMA DE FARNERS
P1719100H
PLAÇA PRIMER OCTUBRE SN
SANTA COLOMA DE FARNERS (17430), GIRONA,
Espanya
972842074

CONCEPTE	PREU
FUNCIONALITATS FRONT END:	6.100,00€

- Notícies - Apartat per recollir les notícies destacades (via web o backend)
- Agenda - Mostrarà un calendari amb l'agenda de les activitats del mes, amb la opció de poder descarregar-se el folletó en PDF de l'agenda.
- Incidències - Assistent de diferents passes per tal de notificar una incidència detectada. Depenent del tipus d'incidència es notificarà a uns responsables o altres.
- Salut - Informació sobre mapa de les farmàcies al poble, farmàcia de Guàrdia, punts DEA i sempre amb els botons de "com arribar" o informació (telèfons, altres dades)
- Informació - Informació general de Santa Coloma i establiments (horaris, telèfon, direccions, web, canal youtube...) de caixers, biblioteca, teatre, escoles, tanatori...
- Meteo - Informació meteorològica (es recuperarà la informació de serveis externs)
- Festes i esdeveniments - Informació sobre festes i esdeveniments remarcats
- Mobilitat - Horaris busos (urbà i Teisa), localització parada, informació de taxis, pàrquings gratuïts pels colomencs, punts de recàrrega elèctrica, benzineres
- Votacions - Participació ciutadana (en format d'enquesta amb l'intenció de recopilació de dades. Es buscarà una validació de dades no intrusiva que permeti votar poques vegades des d'un mateix dispositiu)
- Ocupació - Borsa de treball (a través del consell comarcal)
- Descobreix - Descobrir Santa Coloma: Turisme, Rutes, Espais, Llocs d'interès, Empreses de nova constitució al poble...
- Emergències - Informació de contacte amb policia, mossos, ambulància, panell d'alerta de maltractaments / abusos
- Comerç - Ofertes publicades amb un link a la web comercial (vista format llista amb la foto, descripció, preu i info botiga) - Les ofertes podran tenir caducat per tal que no quedin productes obsolets a la plataforma i doni una mala imatge.

Tekla Solutions SL // B55278485

Passeig Sant Salvador 10, 3B
Santa Coloma de Farners (17430), Girona, España
ES77 0081 0162 1400 0133 9335 / BSAB ESBB

PRESSUPOST

Número: P20043

Data: 31/03/2020
Venciment: 01/04/2020

Client
AJUNTAMENT DE SANTA COLOMA DE FARNERS
P1719100H
PLAÇA PRIMER OCTUBRE SN
SANTA COLOMA DE FARNERS (17430), GIRONA,
Espanya
972842074

CONCEPTE	PREU
FUNCIONALITATS DE BACK END:	0,00€

Panell d'administració per controlar cada un dels punts anteriors i poder-ne modificar les dades que hi apareixen.

Es generaran diferents rols d'usuaris per tal de que els usuaris que es decideixin puguin editar alguns paràmetres en concret.

S'habilitarà la possibilitat d'enviar notificacions Push des del propi Backend.

El backend serà responsive, de manera que s'adaptarà als telèfons mòbils, tot i que es recomana treballar l'administració total de la plataforma des d'una pantalla d'ordinador degut a l'alt volum de dades que contindrà la interfície i la facilitat de gestionar-les més fàcilment.

Alguns dels usuaris disposaran de rols amb vistes exclusives per a administrar. Per exemple: responsables d'incidències, disposaran d'un sistema d'advertències en llistats per tal de facilitar la resolució d'incidències de manera fàcil des de qualsevol lloc sense precisar d'un ordinador.

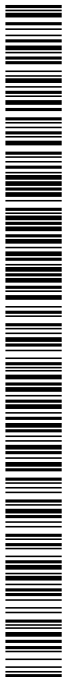
SISTEMES OPERATIUS DISPONIBLES: 0,00€

- Android.
- iOS.

BASE IMPOSABLE	6.100,00€
IVA 21%	1.281,00€
TOTAL	7.381,00€

Tekla Solutions SL // B55278485

Passeig Sant Salvador 10, 3B
Santa Coloma de Farners (17430), Girona, España
ES77 0081 0162 1400 0133 9335 / BSAB ESBB

PRESSUPOST

Número: P20055

Data: 30/04/2020

Venciment: 01/05/2020

Client

AJUNTAMENT DE SANTA COLOMA DE FARNERS

P1719100H

PLAÇA PRIMER OCTUBRE SN

SANTA COLOMA DE FARNERS (17430), GIRONA,

España

972842074

CONCEPTE	PREU
----------	------

Desenvolupament aplicatiu per garantir la seguretat de les votacions online. (apps mòbils i pàgines web)	1.950,00€
---	-----------

Desenvolupament a mida d'un aplicatiu web tipus plataforma de votació seguint les normes d'usabilitat i accessibilitat, amb la intenció de reduir l'esforç cognitiu de l'usuari, seguint les recomanacions bàsiques de la norma ISO 9126-1.

Creació del servidor i instal·lació del certificat de seguretat SSL, que permetrà l'intercanvi de dades de manera segura entre el votant i el servidor, així com el vot, el qual es guardarà a una taula en concret de la base de dades sense la informació de la persones. TOTES les dades emmagatzemades a la plataforma seran encriptades sota el protocol SHA256.

Aquesta base de dades contindrà una segona taula en la que apareixeran les persones que han votat, el dispositiu utilitzat i una marca de temps, de manera que es podrà saber qui i quan ha votat però mai la opció escollida.

S'emmagatzemarà l'identificador del dispositiu i la IP de connexió per saber si algun usuari ha intentat fer diferents votacions o ha volgut vulnerar els sistemes d'informació.

La plataforma disposarà d'un sistema de validació de claus públiques i privades, assegurant així un nivell d'encriptació òptim. La clau única que utilitzarà la plataforma serà el DNI de l'habitant que haurà de complir amb unes característiques en concret: ser major d'edat i estar empadronat a Santa Coloma de Farners abans de la data del decret de convocatòria.

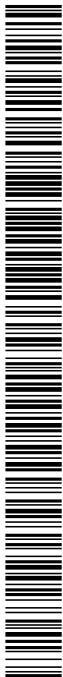
El vot s'obrirà de manera automàtica a una hora en concret i de la mateixa manera es tancarà a l'hora acordada, mostrant en tot moment el marcador del temps restant per a finalitzar la votació. Un cop finalitzat es generarà de manera automàtica el recompte, excloent qualsevol vot sospitós i s'entregarà una llista de vots i dispositius, amb el recompte fet de manera automàtica.

Inclou el hosting i el servei antiatacs i força bruta durant un any. El subdomini serà demanat a l'empresa gestora del domini SCF.cat.

BASE IMPOSABLE	1.950,00€
IVA 21%	409,50€
TOTAL	2.359,50€

Tekla Solutions SL // B55278485

Passeig Sant Salvador 10, 3B
Santa Coloma de Farners (17430), Girona, España
E577 0081 0162 1400 0133 9335 / BSAB ESBB

AJUNTAMENT DE SANTA COLOMA DE FARNERS
Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original.

PRESSUPOST

Número: P20057

Data: 06/04/2020

Client

AJUNTAMENT DE SANTA COLOMA DE FARNERS
P1719100H
PLAÇA PRIMER OCTUBRE SN
SANTA COLOMA DE FARNERS (17430), GIRONA,
Espanya
972842074

CONCEPTE	PREU
----------	------

Lloc web per l'àrea de PARTICIPACIÓ CIUTADANA. Creació d'estructura web i disseny de la maqueta per a la verificació i validació per part de l'Ajuntament. Creació i desplegament del servidor web, amb la última versió de PHP disponible (v7.X) i base de dades MariaDB (v10.X). Configuració de l'estructura web adaptada a dispositius mòbils (responsive). Instal·lació de extensions de seguretat: Tallafocs, prevenció de spam, antiatacs DDOs, llistes negres de IP's sospitoses i talls de força bruta. Gestió de subdominis amb l'empresa gestora del domini SCF.CAT per tal de crear-ne un subdomini i apuntar-lo a la IP del servidor desplegat. Registre de certificat de seguretat SSL, apuntant al subdomini creat al anterior pas. Instal·lació de CMS (gestor de continguts web) on poder publicar diferents pàgines, articles, fotos, vídeos o arxius PDF. Incloure les seccions necessàries per a la regidoria: processos de consulta, consell de poble, entitats de participació ciutadana i votació electrònica. Incloure apartats diferenciats dins la pàgina principal on es puguin distingir clarament algunes seccions de documents o reglaments de diferents consells, així com qualsevol altre document important que pugui ser necessari per a la transparència del consistori. Creació i configuració dels perfils d'usuaris necessaris per a la fàcil gestió d'aquests documents. Instal·lació i configuració del software de còpies de seguretat. Rèplica de les còpies al propi servidor i a servidor externalitzat. Inclou: Certificat de seguretat SSL, configuració i actualització quan sigui necessari. Llicència de memòria catxé per la càrrega ràpida de pàgines i d'arxius media. Preindexació, compressió d'imatges, LazyLoad i optimització de tipografies i bases de dades. Llicència del constructor visual per facilitar la tasca de manteniment visual del site. Servidor web, espai d'emmagatzematge 5Gb i 500MB de bases de dades. Capacitat de transferència: il·limitada.	1.185,00€
---	-----------

BASE IMPOSABLE	1.185,00€
IVA 21%	248,85€
TOTAL	1.433,85€

Tekla Solutions SL // B55278485

Passeig Sant Salvador 10, 3B
Santa Coloma de Farners (17430), Girona, Espanya
ES77 0081 0162 1400 0133 9335 / BSAB ESBB

PRESSUPOST

Número: P20058

Data: 02/05/2020

Client

AJUNTAMENT DE SANTA COLOMA DE FARNERS
P1719100H
PLAÇA PRIMER OCTUBRE SN
SANTA COLOMA DE FARNERS (17430), GIRONA,
Espanya
972842074

CONCEPTE	PREU	UNITATS	SUBTOTAL
Dispositiu Android amb pantalla tàctil Tauleta amb sistema operatiu Android. Pantalla tàctil multipunt de 10,1".	250,00€	5	1.250,00€
Suport antivandàlic Suport versàtil amb tancament reforçat i ranura per cablejat Kensington de seguretat. Carcassa fabricada amb ABS, frontal i tub de subjecció de metall. L'alçada del suport compleix amb els requeriments de la norma d'adaptabilitat i la seva inclinació de 45º el converteix en un suport totalment ergonòmic. Pes aproximat del suport juntament amb el peu: 8kg.	220,00€	5	1.100,00€
Programari de control App configurable a través d'un panell online per controlar en temps real el contingut de cada una de les pantalles sense tenir-hi accés físic, amb possibilitat de canviar-ne les pàgines i votacions o bloqueig en cas d'emergència.	50,00€	5	250,00€
Serveis informàtics Configuració de dispositius, actualització del sistema a la última versió disponible i configuració del software de control. Creació de perfils, assignació a cada una de les tauletes i verificació del funcionament.	300,00€	1	300,00€
Cablejat Micro USB Cablejats per a connectar l'adaptador de corrent a un lloc accessible (fora del suport)	5,20€	5	26,00€
Cablejat Schuko 5m Cablejat per connectar l'alimentació de la tauleta a la corrent.	9,95€	5	49,75€
	BASE IMPOSABLE		2.975,75€
	IVA 21%		624,91€
	TOTAL		3.600,66€

Tekla Solutions SL // B55278485

Passeig Sant Salvador 10, 3B
Santa Coloma de Farners (17430), Girona, España
ES77 0081 0162 1400 0133 9335 / BSAB ESBB